

بازشناسی مؤلفه های تأثیرگذار بر ارتقاء کیفیت نمای ساختمان های مسکونی و سیمای محلات

فرشاد دشتی¹ ، میثم مهدی زاده²

¹عضو هیئت علمی دانشکده عمران و معماری دانشگاه صنعتی شاهرود،

dashti.farshad@shahroodut.ac.ir

²عضو هیئت علمی دانشکده عمران و معماری دانشگاه صنعتی شاهرود،

mehdzadeh@shahroodut.ac.ir

چکیده :

منظر شهری هنر یکپارچگی بخشیدن بصری و ساختاری به مجموعه ساختمان‌ها، خیابان‌ها و مکان‌هایی است که محیط شهری را می‌سازد. در شرایط کنونی، شهرهای امروزی به سبب وجود فرم‌های بی‌ارتباط، همچنین ارتفاع و رنگ‌های متفاوت ساختمان‌ها، استفاده از مصالح ناهمگون و نامناسب با اقلیم، همجواریهای متعارض و وجود آلودگی‌های بصری نعمت نظر کردن و نگرستن را از هر انسانی سلب کرده است. منظر هر روزه‌ی شهری در برگیرنده‌ی فضاهای نسبتاً اجباری است که مردم از آنها گذر می‌کنند. عرصه‌های عمومی که بیشتر افراد در سفرهای هر روزه‌ی خود از خانه به محل کار تجربه می‌کنند از این دسته‌اند. با نگاهی به اغتشاشات، آشفتگی‌ها و نابسامانی‌های بصری - کالبدی شهرهای امروزی به نظر می‌رسد ساماندهی منظر نابسامان شهرهای کنونی تنها زمانی محقق می‌شود که عوامل پایه‌ای تأثیرگذار بر این آشفتگی، از نقش مدیریت شهری گرفته تا اصول شهرسازی و همچنین معماری بناها خصوصاً نمای ساختمان‌ها، شناسایی و بازبینی مجدد شوند. در این میان بناهای مسکونی به دلیل کثرت و تملک خصوصی آنها و نیز اینکه رکن اصلی و هویت‌ساز در مقیاس محلی و به تبع آن مقیاس شهری می‌باشند، اهمیت بسیاری پیدا می‌کنند. در این نوشتار ابتدا به بازشناخت تعاریف سیمای شهر و عوامل سازنده‌ی آن در سطوح محلی و همچنین نقش نمای ساختمان‌ها در شکل‌گیری سیمای محلات پرداخته و به دنبال آن مؤلفه‌های اساسی جهت بالا بردن کیفیت نماهای بناهای مسکونی بررسی خواهد شد.

کلمات کلیدی : سیمای شهری، معماری، محله، نمای

ساختمان، کیفیت، نظم، هم‌آهنگی، وحدت